

KOMÍN PADL, ALE ŽIVOT SE VRACÍ

Komín byl a je symbol. Jako vztyčený prst hlásá do dále – tady se žije, tady se něco děje, tady se vyrábí – nebo také tady nastal konec. Nemusí to být zrovna krásavec (i když z něho přímo sálá kumšt generací a řady profesí), ale pokaždé nepřehlédnutelný velikán. Když vypouští kouř, slouží a ekologové lamentují. Když se na jeho vršku usazují čápkové a vyrůstají tenké břízky, je vždycky něco v nepořádku. Rudník má těch symbolických komínů hned několik. Namátkou u pivovaru nebo vedle obecního úřadu. Ten další, třetí a patří k Texlenu padl. Ne najednou jako strom; postupně, po částech (patrech), ale s každým pracovním dnem. Jako by si na něm pochutnávala kusadla hororové příšery ze zvířecí říše.

Podobně moderní technika zpracovávala zástavbu pod komínem. Po podzimních dnech, týdních a měsících si lidé zvykli na

monotónní tlukot obřích železných kladiv do všeho betonového, cihlového, kovového, dřevěného. Třídilo se hned po bourání, stejně jako odváželo. Za pohled stála mašina připomínající drtičku. Sytilo ji všechno, co dokáže vyprodukovat demolice. Pár chlapů pomohlo s tříděním a na konci byl polotovár ideální na zavázky, zpevňování cest apod. Předpokládám, že to, co šlo, se zpeněžilo. Oficiálně a pro firmu. Dělat skládky z druhotných surovin je už dneska luxus. A hloupost.

Tohle divadlo pozorovali lidé hlavně místní, ale i projíždějící. Příjezd od Prahy, Jičína, Paky či Hostinného už spojovali Rudník se zámkem, fabrikou, komínem. Výhled obecně byl parádní. Z obvodových zdí totiž zbyla jen nepatrná část, ze dvou vjezdových bran jediná za zatáčkou u prodejny a blíže k Terezínu. Kdoví, jestli na ní jen náhodou

zůstala část někdejšího nápisu. Z TEXLENU zbyl LEN. Slovensky iba. Zlomek bývalé pýchy pana továrníka Klugeho i státní průmyslové chlouby v národním podniku. Diváci to měli přes ulici všechno jako na dlani, jako na fotbale, v kině, na premiéře – a nebyla to veselohra. Jedni udiveně zírali, druzí lhotejně brali novou skutečnost na vědomí, třetí stěží skrývali slzy v očích. To byli ti, kteří s Texlenem spojili jistotu část svého života. Stěží byste našli v Rudníku dům či rodinu, jež s továrnou pod komínem neměla nic společného...

Václav Chadraba

Na otázky Rudnických novin odpovídá generální ředitel a předseda představenstva MZ Liberec, a. s.

Mgr. Ing. Martin Hájek → str. 8

***MZ Liberec, a. s.** – původně Montážní závody, mají historii delší padesáti let a veřejnost by mohla znát např. činnost divize výtahů. Nyní předmět činnosti tvoří vývoj, projekce, výroba, montáž a servis systémů centrálních rozvodů medicínských plynů, přičemž výrobní náplň se již ze sedmdesáti procent realizuje v areálu bývalého rudnického Texlenu. Jednoduše se jedná o páteřní technologii zdravotnických zařízení (zejm. nemocnic), která pomáhá zachraňovat zdraví a životy pacientů tím, že přivádí k pacientovi např. kyslík a jiné medicínské plyny. Ty zajišťují dýchání, anestezii či ventilaci pacienta během zákroků či v rámci pozákrkové léčby či např. mj. pohon chirurgických nástrojů. Firma má obrát cca 260 milionů Kč, 180 pracovníků a více jak polovinu produkce exportuje. Celkem vyváží do více než 35 zemí světa, např. do Ruska, kde je právě zakládána pobočka. Firma má dále dceřinou společnost na Slovensku. Více na www.mzliberec.cz*

Vážení souse, dostává se Vám do rukou první letošní číslo Rudnických novin.

Blíží se jaro, sílu zimy jsme poznali hlavně v lednu a únoru. Do té doby jsme si sněhu moc neužili. Jak jste si jistě všimli, zimní úklid probíhal podobně jako loni. O místní komunikace pečovala technika obce i další najaté traktory.

O úklid chodníků a cest se starali zaměstnanci obce. Myslím, že až na výjimky probíhal úklid dobře a s podobným systémem počítáme i do budoucna.

Pro informaci bych rád uvedl, kolik stál úklid sněhu v letošní zimě, aby si všichni mohli udělat představu, jakou sumu na něj obec ze svého rozpočtu vynaložila. Když započítáme pouze pronajaté traktory a sypač, pak částka převyšuje tři sta tisíc korun a kdybychom započítali ještě práci a materiál obce, dostaneme se k půl milionu korun. Bohužel, naše místní klimatické podmínky a rozlehlost Rudníku vyžadují větší náklady na zimní úklid a poměrně hodně zatěžují už tak dost napjatý rozpočet. Existují však chvíle, kdy se dokážeme ze sněhu radovat. Například my lyžaři jsme dostatkem sněhu na sjezdovkách přímo nadšeni.

Končí nám první čtvrtletí nového roku. Rád bych Vás tedy informoval, jak toto uplynulé období probíhalo v naší obci. Nový rok se nám přihlásil řadou změn. Vlivem krizové situace v Evropě a hlavně důsledkem souběžných vládních reforem zdrazí téměř všechno. Dopad pocítí nejen rodiny, ale pochopitelně i obec, z hlediska nižších příjmů a naopak znatelně vyšších výdajů za přijímané služby. Mnohem méně peněz nám zbyde na rozvoj. Obci se nevyhne zdražení svozu veškerého odpadu a ostatních služeb, potřebných pro chod obce, do kterých se neustále promítají zvyšující se ceny pohonných hmot, materiálů a surovin. V zájmu našich občanů, ale zatím chceme konečné ceny pro obyvatele zachovat ve stávající výši, dokud to půjde.

Během prvních třech měsíců letošního roku se začalo pracovat na projektech odsouhlasených a zařazených do rozpočtu koncem loňského roku. Začátek roku patřil výběrovým řízením. Vybrala se zhotovitelská firma na výměnu oken v domě č.p. 418 v Terezíně, dále proběhlo výběrové řízení a byl vybrán dodavatel nového vozidla pro potřeby hasičského sboru v Arnultovicích, vybralo se i nové auto pro obecní úřad.

Provedlo se i výběrové řízení na dodavatele opravy mostu před domem č.p. 272. Pokračovalo se na projektu revitalizace budovy pečovatelského domu tím, že jsme 1.3. zaregistrovali žádost o podporu ze státního fondu ČR a fondů EU. To by bylo v hrubých rysech to nejdůležitější, co se začátkem roku týkalo větších investic obce.

V dalším čtvrtletí hodláme pokračovat v údržbách místních cest v rozsahu nutných oprav a rekonstrukcí, revitalizaci obecní zeleně apod. Dle finančních možností se chceme věnovat naplnění výsledků veřejné debaty RUDNÍK 2022.

Na závěr mi dovolu popřát Vám příjemné jarní dny a mnoho úspěchů a radosti.

*Aleš Maloch
starosta obce*

Z OBSAHU

Změny na obecním úřadu	5	Zápis budoucích prvních	9
Masopust viděný kronikářem.....	6	Sportovní legenda J. Pilnáček	10
Kroužek mladých hasičů	7	Orientační běh v Rudníku.....	11
Tajemný hrad v Krkonoších	8	Kvíz pro celou rodinu	12

PŘEHLED INVESTIČNÍCH AKCÍ V ROCE 2012

1 Výměna oken v č.p. 418 – BD v Terezíně

S výměnou oken v tomto bytovém domě je počítáno ve schváleném rozpočtu pro rok 2012. Během února proběhlo výběrové řízení a zastupitelstvo potvrdilo doporučení výběrové komise pro firmu Window Holding a. s. – Otherm. Během března dojde k zaměření oken a podepsání smlouvy o dílo. Samotná realizace se zřejmě odehraje v dubnu po odsouhlaseném rozpisu montáží, se kterým budou nájemníci seznámeni. Tato investice bude stát cca 400 tis. Kč. Doufám, že zkušenosti s novým dodavatelem budou jen kladné a průběh bezproblémový, jako tomu bylo u předchozích realizací.

2 Revitalizace DPS č. p. 75

Jak víte již z minulosti, máme záměr u tohoto objektu z důvodu vysokých nákladů na vytápění stejně jako u základní školy vyměnit původní vysloužilá okna a společně s tím dodatečně zateplit obvodový plášť. Je tedy zpracován energetický audit a projektová dokumentace. Oboje je potřebné (a s tím ještě spousta dalších písemností...) pro samotnou realizaci, ale zároveň pro podání žádosti ohledně dotace, o kterou se chceme ucházet. Předpokládáný začátek vyhlášení dotačního titulu je 29. 2. takže během března bychom měli vědět více.

3 Opravy komunikací

K dnešnímu dni zatím ještě není možné dělat závěry jak finančně náročná byla letošní zimní údržba, věřím však, že zima má své silné období již

za sebou a případné finance v rozpočtu týkající se komunikací budeme moci použít na jejich opravy. Rádi bychom letos zrealizovali cestu v kolonkách (č.p. 315,316,317) dále např. ke Kadlecovým a na Bolkově k Boháčkovým. V únoru také proběhlo výběrové řízení na opravu mostu u č.p. 272 (bývalý obecní úřad), které vyhrál pan Novotný – kovovýroba a kde dojde k výměně dřevěných trámů za pozinkované rošty s větší životností...

4 Veřejné osvětlení

Již několik let firma ČEZ připravuje a zároveň oddaluje rekonstrukci sítě v Terezíně, která by spočívala z velké části z uložení kabelového vedení do země. Pro nás to znamená, realizaci rekonstrukce veřejného osvětlení a rozhlasu, které zde máme na jejich sloupech. S tím souvisí vypracování kompletní projektové dokumentace, ze které by se následně vycházelo. Pokud by ČEZ tuto akci opět odložil, pokusili bychom se z ušetřených prostředků zrealizovat veřejné osvětlení na tzv. Rafandu (bývalé statecké domy).

5 KD Arnultovice

Nakonec jednu drobnost týkající se KD v Arnultovicích, který se dočká renovace podlahy na hlavním sále, jejíž současný stav byl při pořádání kulturních akcí pro veřejnost již ostudný...Koncem února byla podepsána smlouva o dílo a pokud počasí dovolí tak během března by mělo dojít k předání díla.

*Za majetkový odbor
Lukáš Skalský – technik MO*

ZMĚNA SPRÁVNÍCH POPLATKŮ

Od 1. 1. 2012 došlo ke změně správního poplatku za vklad vlastnického práva do Katastru nemovitostí. Z původních 500 Kč byl navýšen na 1000 Kč.

Dále došlo ke změně u výpisu z rejstříku trestů. Původní poplatek 50 Kč byl navýšen na 100 Kč.

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY ČISTÁ V KRKONOŠÍCH

pro školní rok 2012/2013 | Termíny: 25. – 26. 4. 2012 od 9.00 do 15.00 hodin
Přijímáme děti od 2 do 6 let.

RUDNICKÉ NOVINY č. 1 / březen 2012 | Vydává obec Rudník, na základě registrace RR/34/94HB | www.rudnik.cz | Redakce: Ing. Jiří Stuchlík, Václav Chadraba, Petr Kutáček, Jiří Jirásek | Výroba: Petr Kutáček | Náklad: 850ks | Zdarma
Otištěné názory se nemusí shodovat s názorem redakce, za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků. | Vaše příspěvky do Rudnických novin zasílejte na adresu obecního úřadu nebo na obec@rudnik.cz. | Uzávěrka Rudnických novin č. 2/2012 je 31. 5. 2012

MÉNĚ BĚHÁNÍ PO ÚŘADECH aneb ZÁKLADNÍ REGISTRY VEŘEJNÉ SPRÁVY

Jistě jste již zaznamenali v médiích informace o Základních registrech veřejné správy. Také Obecní úřad v Rudníku se postupně připravuje na plné spuštění základních registrů. Zápisy do registrů budou provádět jednotlivá města a obce v rámci přenesené působnosti, a proto také někteří naši úředníci již byli touto činností pověřeni.

Cílem soustavy základních registrů veřejné správy je vyřešit současné problémy spojené se samostatnou evidencí stejných základních údajů v jednotlivých informačních systémech veřejné správy. Více-
násobná evidence a vedení stejných dat je značně neefektivní a způsobuje zbytečnou zátěž občanům i podnikatelům, kteří musí opakovaně dokládat již evidované skutečnosti.

Údaj, který bude přebíráán ze systému základních registrů a v příslušných agendách, se bude využívat jako údaj zaručený, platný a aktuální, **bez nutnosti jeho ověření. Úřady budou povinny využívat právě data ze základních registrů a nikoli je vyžadovat po občanovi.** V principu tak bude stačit jedna změna v registru, napří-

klad při změně jména nebo adresy, která se promítne i v ostatních registrech.

Soustavu základních registrů veřejné správy tvoří tyto dílčí registry:

→ Registr obyvatel - bude obsahovat tzv. referenční údaje např. o občanech ČR, o občanech ČR žijících v EU, o občanech EU žijících v ČR.

→ Registr osob - bude obsahovat informace o osobách vyvíjejících na území ČR podnikatelskou činnost.

→ Registr územní identifikace, adres a nemovitostí - bude obsahovat evidenci nemovitostí a adres na území ČR, dojde k propojení katastrální mapy, technické mapy a ortofotomapy v jednu jedinou s názvem digitální mapa veřejné správy.

→ Registr práv a povinností - bude obsahovat přehled o právech a povinnostech každého občana.

Předpokládané plnohodnotné spuštění registrů je stanoveno na 1.července 2012 a doufám, že úsilí, které tomuto projektu věnovali úředníci obecních a městských úřadů, bude završeno fungujícím systémem základních registrů veřejné správy.

Jiří Jirásek
tajemník OÚ

PROJEDNÁNÍ NÁMITEK A PŘIPOMÍNEK KE KONCEPTU ÚZEMNÍHO PLÁNU

Ve čtvrtek 22. 3. 2012 budou na veřejném zasedání zastupitelstva obce projednávány námítky a připomínky ke Konceptu územního plánu Rudníku vznesené v zákonné lhůtě a zapracované do Pokynů pro zpracování návrhu územního plánu. Jednání se uskuteční od 16:30 v DPS.

Olga Hájková, určený zastupitel pro zpracování ÚP

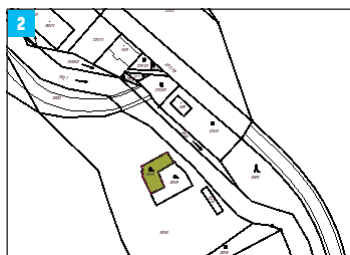
EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
ŠANCE PRO VÁŠ ROZVOJ

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

NABÍDKA VOLNÝCH ZAHŘÁDEK

- 1 Rudník Bělídlo - p. p. č. 574/1 – 111 m², 200 m² a 200 m²
- 2 Rudník u Avonu - p. p. č. 3619 – 112 m² a 72 m²
- 3 Rudník sídliště - p. p. č. 3696 – 225 m² a část p. p. č. 658/2 – 200 m²

DESET OTÁZEK PRO SIMONU SCHWANINGEROVOU

1. Co bylo pro Vás impulsem pro aktivní zapojení do obecní „politiky“?

Hlavním důvodem bylo to, aby se všem našim dětem žilo v Rudníku lépe. Nechtěla jsem se smířit se situací, že budu jen plynout, kritizovat a nepodílet se na chodu obce.

2. Co Vás zatím nejvíce zaskočilo v roli zastupitele?

Politika mi otevřela ještě více oči. Je těžké prosadit svůj názor a zůstat svá a nenechat se ovlivnit. Být proti „něčemu“ je jednoduché na jakékoli úrovni. Prosadit rozumné řešení „něčeho“ bývá mnohem složitější. Velmi náročné je získat široký rozhled v jednotlivých oborech.

3. Povoláním jste učitelka a k tomu výchovný poradce, zastupitelka, radní, místostarostka, kronikářka a v neposlední řadě žena v domácnosti s dvěma dětmi. Den má jen 24 hodin, pracovní týden 5 dní. Jak se to všechno dá, stihnou?

Mám velkou oporu ve své rodině, přátelích a ve vedení školy. Je pravda, že mám každý den naplánovaný a někdy se stane, že jiným den začíná a mně teprve končí. Ale svou práci mám moc ráda a tenhle kolotoč mě baví.

4. Jaký je podle Vás za loňský rok nejzajímavější příspěvek do kroniky? Na kolika stránkách v kronice je zaznamenán rok 2011?

Rok 2011 je zaznamenán na 26 stranách kroniky. Mezi nejzajímavější určitě patří to, že škola dostala nový kabát, novou učebnu přírodopisu, interaktivní tabule a patří teď mezi nejhezčí v širokém okolí. Nesmím zapomenout ani na veřejnou debatu, která se stala důležitým mezníkem pro další rozvoj naší obce.

5. Myslíte si, že je Rudník atraktivní pro mladé a pokud ano, tak čím?

Určitě. Nabízí čisté životní prostředí, kulturní a sportovní vyžití, kvalitní vzdělávání, mimoškolní aktivity a mnoho dalších.

6. Pojmenujte z Vašeho pohledu asi nejpálčivější problém, který Rudník trápí? (mimo 18nácti bytovky)

Největším problémem je nedostatek pracovních příležitostí, kanalizace, koupaliště a v neposlední řadě chodníky pro bezpečný pohyb nejen pro školáky.

7. Které místo v Rudníku nebo v blízkém okolí máte nejraději a proč?

Ráda a často chodím ke Křížku, je tam klid, rostou tam kopretiny a pověst o Johance a Štěpánovi je klenot mezi klenoty.

8. Jak a odkud jste se dostala k nám do Rudníku?

Pocházím z Hostinného, do Rudníku jsem přišla v roce 2000. Nastoupila jsem v ZŠ jako učitelka a ještě ten samý rok jsme se sem s rodinou přestěhovali.

9. Jste velice vytížená, přesto se zeptám. Jaké máte koníčky?

Na koníčky moc času nezbyvá, ale ráda si přečtu pěknou knihu a chodím na spinning.

10. Jak si představujete ideální dovolenou/odpočinek?

V červnu jedu s 9. třídou do Anglie, tentokrát nás čeká Oxford i s výukou. Na to se opravdu moc těším.

Za RN se ptal Jirka Stuchlík

NEFUNKČNÍ ZÁŘIVKY SBÍRÁ EKOLAMP

Vysloužilé lineární či úsporné zářivky a výbojky nepatří do popelnice na směsný odpad, protože z nich mohou při rozbití unikat nebezpečné látky.

Každého z nás to někdy potkalo. Přestane nám po letech svítit zářivka, a tak přemýšlíme, kam vyrazit pro novou, a jak naložit s tou nefunkční. Někde jsme již zaslechli, že vysloužilé zářivky nepatří do komunálního odpadu. Nepatří ale ani do tříděného skla, i když jsou ze skla vyrobené. Ale proč vlastně? Zářivky (trubicové i kompaktní úsporné) totiž obsahují malé množství jedovaté rtuti, která by při špatném zacházení

a vyšších koncentracích mohla ohrozit lidské zdraví a životní prostředí.

Kam s ní?

Nejjednodušší je vzít starou zářivku a odevzdat ji v obchodě při nákupu té nové. Další možností, jak správně naložit s nefunkční zářivkou, je její odevzdání na sběrném místě v Rudníku u obecního úřadu. Obsluha sběrného dvora ji od Vás zdarma převezme a uloží ji do speciální sběrné nádoby, aby se nerozbila. Zpětný odběr zářivek pro naši obec Rudník zajišťuje kolektivní systém EKOLAMP, který nejen přispívá na

náklady provozu sběrného místa, ale plně hradí veškeré náklady na přepravu a recyklaci. Tím našemu obecnímu rozpočtu ušetří část prostředků určených pro nakládání s komunálním odpadem.

Kde ty zářivky nakonec skončí?

Ze sběrných dvorů a dalších sběrných míst EKOLAMP sváží kontejnery se zářivkami do specializovaných recyklačních firem. Zde jsou pro opětovné použití získávány především kovy, plasty, sklo a rtuť. Hliník, mosaz a další kovy se mohou znovu použít v kovovýrobě, např. pro součástky jízdních kol. Recyklované plasty jsou dobrou surovinou pro

zatravňovací dlaždice či plotové dílce a přečištěná rtuť je znovu využívána v průmyslové výrobě. Sklo se používá jako technický materiál nebo v některých případech i pro výrobu nových zářivek. Opětovně je tak možné pro další výrobu použít až 90% materiálu, ze kterého byla zářivka vyrobená.

Prostřednictvím EKOLAMPu se ročně recyklují miliony zářivek a výbojek. Stále ale velké množství zářivek končí v koši. Právě vy můžete pomoci tuto situaci změnit.

Více se o problematice nakládání s nefunkčními zářivkami dočtete na www.ekolamp.cz.

Odevzdávejte vysloužilá elektrozařízení na sběrný dvůr nebo prodejci při koupi nového. Více informací na www.elektrowin.cz

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V sobotu 7. ledna byl již po ránu na parkovišti DPS neobvyklý ruch. To se scházeli koledníci, žáci naší základní školy, kteří byli vybráni pro letošní Tříkrálovou sbírku. Některí došli pěšky, jiní, ze vzdálenějších míst, byli dovezeni rodiči.

Po otevření jídelny se děti za pomoci dospělých oblékly do bílých plášťů a na hlavu si nasadily papírové korunky, označené počátečním písmenem jména krále, kterého představovaly. Ty odváznější, představující Baltazara, si neváhaly začernit tváře. Přitom si děti rozdělily práce, které budou ve skupince provádět. To znamená – vybírat dary do pokladničky, psát křídou požehnání na dveře, nebo jako poděkování rozdávat cukříky a kalendářky. Vedoucí každé skupiny si zkontroloval, jestli má svoji skupinku v pořádku a se vším potřebným vybavením, zda si jeden z králů nezapomněl vzít hůlku s betlémskou hvězdou a jestli číslo na průkazce vedoucího odpovídá číslu pokladničky. A také jsme si vzpomněli na děti, které s námi pravidelně koledují, ale letos se musely pro nemoc omluvit. Potom, když bylo vše v pořádku, došlo k nezbytnému společnému vyfození koledníků a jednotlivé skupiny se řadily k odvozu na výchozí místa.

Pro mnohé děti a i pro většinu vedoucích je příprava již rutinou, vždyť v Rudníku provádíme tuto sbírku letos po jedenácté.

A ještě neobdělala devátá hodina a už se po Rudníku ozývala zná-

ZMĚNY NA OBEČNÍM ÚŘADĚ

Od 1.3.2012 došlo na obecním úřadě k organizačním a personálním změnám, které mají za cíl posílit samosprávné činnosti obecního úřadu a sjednotit vykonávané agendy do logických celků. V době, kdy ze strany centrálních orgánů jsou na obce přenesovány další povinnosti v rámci přenesené působnosti, nelze opomíjet základní činnost obce, jako územně samosprávného celku, tj. spravovat majetek obce v roli řádného hospodáře a vytvářet základy k naplnění potřeb obyvatel obce. Nové vedení obce klade důraz na využití dotačních prostředků. Prioritou je naplnění závěrů ze společného setkání občanů v rámci komunitního plánování Rudník 2022.

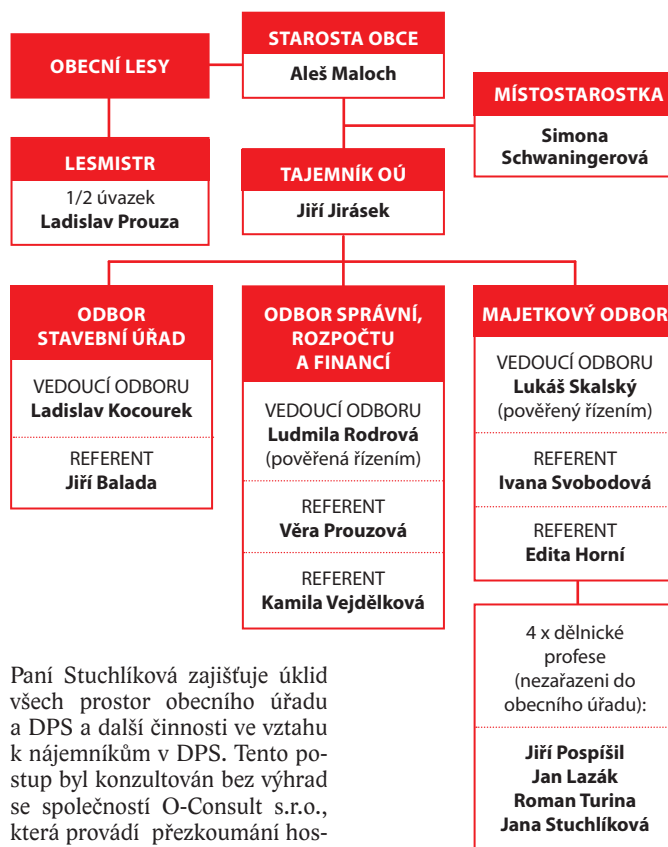
Majetkový odbor se počínaje 1. březnem rozrostl o jednoho úředníka se zaměřením na investice obce. V rámci veřejné výzvy byla na tuto pozici vybrána výběrovou komisí paní Edita Horní z Arnultovic. Paní Horní má středoškolské vzdělání stavebního směru a od maturity se pohybovala v oboru. Jsem přesvědčen, že její zkušenosti z administrativy stavebních zakázek a její odborné znalosti budou přínosem a s panem Lukášem Skalským vytvoří skvělý tým k prospěchu celé obce. Není účelné v současné době vyvracet názor, že tento krok byl zbytečný a jediným výsledkem bude zatížení obecního rozpočtu. Hodnotícím kritériem tohoto organizačního opatření musí být pouze spokojenost, či nespokojenost občanů s rozvojem obce. Pokud předpokládám, že přijetí

paní Horní bude přínosem, tak jednoznačnou ztrátou pro obecní úřad a obec je ukončení pracovního poměru paní Věry Steklé. Paní Steklá věnovala tomuto úřadu celých 41 let svého života. Zkušenosti, které za tuto dobu získala a znalost místních poměrů a vlastně Vás všech je nenahraditelná, a proto bude paní Steklá nadále s úřadem spolupracovat na konkrétních úkolech.

V nejbližší budoucnosti dojde k převodu agendy pronájmu a prodeje pozemků a všeho, co s pozemky souvisí, včetně zpracování podkladů pro změny územního plánu, ze správního na majetkový odbor. Tímto opatřením se vytvoří předpoklady pro zastupitelnost a rozdělení pravomocí v rámci agendy rozpočtu a financí ve smyslu zákona o finanční kontrole.

K 1. březnu se také vrátila pod obec paní Jana Stuchlíková, a to po ročním působení v Oblastní charitě Červený Kostelec, která do 29.02.2012 zajišťovala na základě smlouvy s obcí poskytování sociálních služeb na území obce. Ze zkušeností získaných za tento rok je zřejmé, že služby poskytované podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách v rámci registrace, nejsou seniory využívány. Nadále tedy bude obec zajišťovat pouze rozvoz obědů a k této činnosti není třeba registrace v případě, že se neprovazuje za účelem podnikání. Podnikajícím subjektů v oblasti poskytování sociální péče nic nebrání sociální služby na území obce nabízet a v případě zájmu poskytovat.

ORGANIZAČNÍ SCHÉMA OBEČNÍHO ÚŘADU V RUDNÍKU

Paní Stuchlíková zajišťuje úklid všech prostor obecního úřadu a DPS a další činnosti ve vztahu k nájemníkům v DPS. Tento postup byl konzultován bez výhrad se společností O-Consult s.r.o., která provádí přezkoumání hospodaření obce v rámci auditu.

Funkcí obecního úřadu nemůže být pouze administrativní. Jsem rád, když se obyvatelé Rudníku obrací na obecní úřad i s žádostmi, které na první pohled vůbec s činností našeho úřadu nesouvisí. Je to známka důvěry, které si velmi vážíme. Úředníci obecního úřadu jsou zde pro Vás a jsou připraveni Vám v rámci možností nabídnout pomoc, při řešení nejrůznějších životních

situací a zodpovědět vaše dotazy. Nemusíte mít sebemenší obavy, že budete odmítnuti. Naši snahou je nabídnout znalosti, zkušenosti a kontakty k řešení vašich problémů. Doufám, že i rozšíření úředních hodin úřadu na vybrané soboty tomuto napomůže, ale o tom až příště.

Jiří Jirásek
tajemník OÚ

má koleda „My tři králové, jdeme k Vám...“ a první dárci začali plnit pokladničky.

Počasi letos koledníkům přálo. Nepršelo a také nebyl nepřijemný mráz, jako tomu bývalo v minulých letech, a proto koledování probíhalo veseleji. Dobrá nálada se přenášela od koledníků do domácností, a tak si koledu užili jak děti, kterým se plnily pokladničky finančními dary a batůžky sladkostmi jako poděkování za zazpívání koledu, tak všichni kolem nich. Leckterí koledníci či koledující se s koledníky také vyfotili.

Dojmy jednotlivých skupinek koledníků si děti letos mohly vyměňovat hned po sbírce. Charita jim připravila po ukončení sbírky v jídelně DPS občerstvení a to guláš a čaj.

A hlavně, děti tím získaly více času na to, aby si „spravedlivě“

a dle svých chutí mohly rozdělit sladkosti, které dostávaly jako poděkování za hezky zazpívanou koledu.

Letošní sbírka byla nejen v Rudníku, ale také v Hostinném a okolí, i v celé naší vlasti mimořádně úspěšná a ukázala, že se tolikrát vyslovované slovo „krize“ nedotklo lidských srdcí.

V Rudníku 8 skupinek koledníků vybralo 31.431 Kč, když loni bylo vybráno 28.552 Kč.

V Hostinném a okolí, což obnáší obec Hostinné, Rudník, Prosečné, Čermná, Dolní Kalná, Horní Malá Úpa a Horní Olešnice bylo vybráno 110.625 Kč, což je více o 17.489 Kč.

A jen pro informaci – celostátní sbírka, ve které bylo zapojeno 50 000 skupin koledníků, byla letos vyšší o téměř 2 miliony Kč a představuje částku 74 685 000 Kč.

A jak bude výtěžek této sbírky využit? 65% darů půjde na projekty oblastních charit v regionech, kde byly vybrány 35% darů bude použito na humanitární projekty doma i v zahraničí.

Chceme poděkovat všem našim občanům, kteří s láskou přispěli na dobrou věc.

Poděkování patří také rodičům, kteří v sobotu uvolnili své děti, i když mohli mít jiné plány na využití volného času.

Poděkování patří vedení naší obce za pomoc auty i pracovníky – panem Lazákem a paní Stuchlíkovou – bez jejich pomoci by sbírka v naší obci nebyla tak úspěšná.

Děk patří také vedení naší základní školy, kde se setkáváme s maximálním pochopením při zajišťování koledníků.

Děkujeme všem vedoucím skupinek i koledníkům za jejich

čas a lásku, kterou tomuto úsilí věnovali.

Vedoucími skupin letos byli: paní Miloslava Holíková, paní Jana Milosrská, paní Jana Zemanová, paní Šárka Šťastná, paní Iva Kryšpínová, pan Roman Turyna a manželé Anna a Ivo Vojáčkovi.

Koledníky byly tyto děti: Koucká Adriana, Sládková Anna, Andrlová Tereza, Posker Daniel, Fišer Pavel, Šťastný Ondřej, Nehodová Zdena, Hanzík Denis, Stuchlíková Natálie, Hloučková Klára, Belánová Veronika, Šmíd Michal, Horešovský Jakub, Bartoš František, Nejedlý Jaromír, Viťuková Zuzana, Mladonický Kryštof, Kaucká Marie, Kašpar Pavel, Mišutka František, Mačková Markéta, Turyna Vít, Mladonická Karolína, Gašpar Vojtěch.

Ivo a Anna Vojáčkovi

Z PERA KRONIKÁŘE: MASOPUST

K veselé tradici masopustních maškar patří smích i výsměch. Mladé paní tancují s medvědem, aby do rodiny přibýlo miminko. Ale zrovna tak masopustní masky mohou parodovat souseda, sousedku, událost, historii či televizní seriál. Přírozený běh někdejšího hospodářského roku vymezil masopustní úkol sympatický všem jedlíkům: Řádně se nasytit a užít si dostatek před obdobím, které do spíží nepřinese zásoby jídla z nové úrody ani z chovu a které potrvá více než měsíc až do jarního probuzení přírody, do Velikonoc. Masopustní slavení se stále líbí, i když zásoby jídla na příští týden si už dávno nikdo nedělá. Tím hlavním je dnes zábava. Kde je dobré jídlo a pití, tam bývá veselo. Také v naší obci znovu rádi křísí tradici vepřových hodů a nevázaného veselí. A vypráví příběhy, které se staly nebo nestaly?

Ve spěchu se oblékám do tylové sukníčky, do vlasů připínám myrtový věneček s perličkami a dlouhý závoj. Musím si pospíšet, už je slyším, jak vycházejí z hospody a prozpěvují. Masopustní průvod se formuje v dlouhého pestrobarevného hada. Maškary posílené slivovičkou jsou roztančené a bujaré. Už dávno neplatí, že ženské musí sedět doma a čekat. I tradice se postupně

mění. Chlapi jsou ještě rádi, že jsme ochotné se vymaškarit a chodit s nimi průvodem. Přidám se k nim hned, jak přijdou před naše vrata. A letos si dám opravdu záležet. Letos jdu za vílu. Za vílu, co tančí a zpívá na pasece při úplňku. Za vílu, co nechala daleko za sebou všechny starosti, zklamání a prohry. Za vílu, co zpívá tady a teď, všem navzdory. Vyběhnu před dům a rovnou vrazím do medvěda. Nečekala jsem, že stihnu čelo průvodu. Dotyk té hrubé kožešiny a vyceněné medvědí zuby vyrazí z mého nitra pronikavý výkřik. Podomní prodáváč pentlí mě zachytí, abych neupadla a kapelník odmávne tuš na mou počest. Medvěďar vyloví láhev slivovice a nalévá mi do kalíšku. „To je proti leknutí,“ slyším a tělem se mi rozlévá blažené teplo z té životadárné tekutiny. Medvěď mě neobratně hladí po rameni, konejšivě bručí a mně se přestávají třást kolena. Další chalupa, další zastavení. Sóló pro paňmámu a lahvinka od pantáty. Zbytky sněhu křupou pod nohama, psi zuřivě štěkají a kapela vyhrává. *Jak dlouho jsem tu nebyla? Pět, deset let? Odešla jsem a nikdy se nechtěla vrátit. Už nikdy jsem nechtěla vidět tetku Bártu, nikdy jsem už nechtěla potkat starého Kolo-mazníka, ani starou drbnu Vančku, co nenechala na nikom nit suchou.*

Nepřišla jsem vzpomínat, vrátila jsem se, abych byla šťastná. Vrátila jsem se...domů. Dneska nebudu smutnit. Popadnu strašáka do zeli za dřevěné ruce a vtáhnu ho do davu. Vrážíme do okolních maškar, ale nikomu to nevadí. Je přece svátek a všichni se veselí, nějaký ten dloubanec nemůže nikoho rozhodit. Medvěď mě zvedne do náručí a vnese do kovárny. „Těpic, Vojto, co sis to urval za luční kvítí?“ směje se kovář a přistrukuje konev plnou medoviny nad výheň. Stačí chvilíčka a místnost provoní svařeným med a bylinky. Ve starých hrnečkách s uraženými oúsky vypadá horká tekutina jako roztavené zlato, v žilách hřeje nefalšovaným létem a příslibem lepších zítřků. Medvěďar táhne neposlušné zvíře za provaz ven, musí přece dojít na náves. Ale medvěď se vzpouzí, nechce se mu, pevně mě svírá okolo pasu a něco bručí. *Kdy mě naposled někdo takhle držel? Takhle pevně svíral a nepustil?*

Snažím se vybavit ten pocit, kdy jsem byla naposled šťastná. Ten pocit bezpečí, který mi poskytovala náruč, do které jsem se mohla stulit jako malá holka. *Kdy jsem se naposledy cítila ochraňovaná?* Teď mě medvěď objetí vrací o pár let a spoustu zklamání zpátky. Vděčně ho přijímám. S medvědem poskakujeme v čele průvodu a já cítím, že červené tváře nemám jen od mrazu a alkoholu. Vymaním se z chlupatého objetí a dál křepčím v maškarním reji, v zádech cítím upřený medvědí pohled. Není to nádherna?

Před domkem sedí stará Vančka, zabalená v kostkované dece, aby nepřistýdla. Ale i kdyby zhebnot měla, tohle musí vidět, takovou atrakci si nenechá ujít. Naschvál se před ní zatočím s vysoko zvednutou sukní, rovnou jí před nose, jen ať kouká. Na očích ji vidím, že mě přes závoj nepoznala a jak ji to štve. Okolo pasu cítím pevně sevření. Ani se nemusím ohlížet, abych věděla, kdo si mě zase našel. Poskakuje se mnou a přitom mě šikovně manévruje k vratům do statku. Než se stačím vzpamatovat a než ho medvěďar začne postrádat, vrata za námi zaklapnou. Nebráním se. Nebráním se, ani když mě postrkuje k žebříku opřenému o vikýř. Za devět měsíců se rodí první medvěď. Je hebounké, sladké a voní po medu a po bylinkách. Odmítám si připustit, že tohle nebyla ta správná volba. Odmítám si připustit, že někde, nejspíš pečlivě ukrytá z mého dosahu, jsou i jiná řešení.

Je tady zase masopust a můj muž se souká do medvědí kůže. Houpu v náruči jeho syna a vím, že já letos v masopustním průvodu nebudu. Nebudu tam letos, příští rok ani za deset let. Už nikdy. Budu jen z okna, pečlivě ukrytá za záclonkou, žárlivě sledovat rej masek a až do večera napínat uši, jestli z dálky neuslyším klení a hartusení medvěďarů, že se mu ztratil medvěď. Co jestli v průvodu bude tančit zase nějaká víla?

Simona Schwaningerová

OBECNÍ KNIHOVNA

Mám radost z toho, že jsem při sestavování statistického výkazu o knihovně za rok 2011 zaznamenala oproti roku 2010 nárůst čtenářů. Výpůjčky knih a časopisů dosáhly téměř 1600 (což je o 200 více než rok předtím). Věřím, že nám čtenáři zachovají přízeň i nadále a toto číslo bude příště vyšší.

Tentokrát představím spisovatelku Barbaru Woodovou. Narodila se v anglickém Warringtonu a dětství prožila v jižní Kalifornii. Procestovala celý svět a vystřídala řadu profesí. Nejdéle pracovala jako sestra na chirurgickém oddělení. Své bohaté poznatky z cest vhodně uplatňuje ve své literární tvorbě, které se výhradně věnuje už 30 let. Dodnes potěšila čtenáře dvěma desítkami románů, většina jich byla přeložena do více než 30 jazyků. Namátkou jmenuji: Babylonská hvězda, Duhový had, Plamen duše, Strážkyně tajemství, Hippokratova přísaha, Doktorka Samantha....

Posledně jmenovaný román je opravdu mistrně zpracovanou historií lékařské péče od sklonku 19. století, zároveň s pohledem na postavení ženy-lékařky v tehdejší společnosti. Hlavní hrdinka svádí mnohaletý boj za možnost provozovat vlastní lékařskou praxi, za nástup modernějších medicínských metod, ale také za své vlastní štěstí.

Barbaru Woodovou doporučuji všem, kdo mají rádi romány s výborným dějem a zároveň s možností dozvědět se nové zajímavé věci.

*Příjemné chvíle s dobrou knihou přeje všem čtenářům
Jana Levínská*

JAKÉ BYLY ČTVRTÉ KRAKONOŠOVY RADOVÁNKY?

Čtvrtého února odstartoval již 4. ročník Krakonošových radovánek, který se konal opět na Bolkovském kopečku před hospůdkou „U PETRY“. Tento den nás probudilo opravdu „Krakonošovo“ počasí – z hor táhl mráz a teploměr ukazoval -25°C. Než jsme vše připravili, vykuklo horské sluníčko a už bylo o trochu lépe. Krakonoš tentokrát přijel zahájit náš den na starých rohačkách tažený koňským povozem, pozdravil haverlanty a mohli jsme začít s výstupem za pokladem. Každé z 25 dětí si po výstupu do kopce vykopalo ve sněhu sladký poklad a poté se mohli pustit na pytlích vystlaných slámou sněhový tobogánem. Následovalo malé občerstvení, kde ani letos nechybělo výborné krkonošské kyselo, chleba se sádlem, palačinky a ovárek s křenem. Když se haverlanti zahřáli, vyběhli znovu na kopec a počali závod na čas ve slalomu na čemkoli. Pravda, někteří si hlavu se slalomem nedělali. Ono řídit pytel naplněný slámou se dá těžce, a tak úsměv na tvářích dětí nebral konce. Krakonoš na všechny disciplíny bedlivě přihlížel a samozřejmě že obdaroval všechny haverlanty sladkou odměnou i nějakým darečkem. Ti nej-

lepší dostali od Krakonoše diplom a medaili na památku. V odpoledních hodinách počal závod lyžníků, kteří se ve svých róbách a s dobovou výstrojí těšili, kterak se popasují na svahu se slalomem a krasojízdu na ski. V letošním ročníku jsme viděli spoustu nových stylů jízdy a krasojízda zakončená telemarkem nenechala žádného z diváků bez úsměvu. Musím říci, že i přes velký mráz se letošní ročník vydařil a organizátorům a sponzorům patří velké poděkování.

*Za o.s. Domov – pro náš Rudník
Michal Šindělář*

OHLEDNUTÍ ZA MASOPUSTEM

Lidské hemžení před obecním úřadem v sobotu 25. února, vůně zábijačkových pochoutek a tančící maškary nenechaly nikoho na pochybách - masopust, v pořadí teprve druhý, se stal v naší obci oblíbenou slavností.

Průvod maškar všeho druhu i velikostí se za hudebního doprovodu vypravil pod ochranou arnultovických hasičů v časných odpoledních hodinách od základní školy k obecnímu úřadu. Tady maškary přivítal starosta a po „obětování“ medvěda předal maškaram symbolický klíč od obce. Masopustní rej mohl začít. Sál obecního úřadu ožil dětským karnevalem pod vedením agentury VOSA a pártystan na celé odpoledne rozezněla hudba Vrchlabského dixielandu, která rozpohybvala nejednoho z přísedících. Přivítavě

počasí dovolilo i jen tak postávat a klábosit pod širým nebem.

Poděkování patří všem, kteří se podílejí na znovuoživení tradice masopustu – pracovníkům obec-

ního úřadu, dámám z kulturní komise, pánům kuchařům z mysliveckého sdružení i všem dalším, kteří neváhají udělat si jednou za rok legraci sami ze sebe i z ostat-

ních. Připojte se příště i vy! Podívat se na svět očima maškary není vůbec marné!

*Za kulturní komisi
Olga Hájková*

více fotografií na www.rudnik.cz

ČINNOST KROUŽKU MLADÝCH HASIČŮ

Kroužek funguje v naší obci již jedenáctým rokem. V současné době má SDH AVON 28 členů, z toho 11 dospělých a 17 dětí. Kroužek je zaměřen na požární sport, který pomůže vychovat novou generaci pro hasičský záchranný systém.

V zimním období jsme se scházeli každý týden v tělocvičně ZŠ Rudník. Zde se děti učí topografické značky, vázání uzlů, motání hadic, zdravotvědu a seznamují se s disciplinami soutěží. Aby byly schůzky zajímavější, hráme s dětmi různé zábavné hry, které stmelují kolektiv. Těž jsme navštívili dvakrát bazén v Jičíně. V březnu jsme se zúčastnili soutěže ve vázání uzlů. Vždy se těšíme na jaro, kdy nám počasí dovolí se scházet venku. Letos nám počasí vyšlo, šli jsme se na cvičišti už v dubnu. Trénovali jsme požární útok s vodou a zahájili přípravu na Okresní kolo Plamen. První květnovou schůzku jsme jeli na exkurzi do Trutnova podívat se k profesionálním hasičům. Nejvíce se dětem líbilo prolézt polygon (bludiště pro nácvik s dýchacím přístrojem). Vyzkoušely si stříhání kovu pomocí hydraulických nůžek a seznámily se s ostatní hasičskou technikou. V květnu a červnu probíhá nejvíce soutěží a vybíráme si, kterých se zúčastníme. V letošním roce přibýly soutěže jednotlivců, a proto se jezdí na

závody v sobotu i v neděli. Zúčastnili jsme se 9 soutěží, a to:

Radvanice – uzlovka

Hajnice – požární útok; jednotlivci

Olešnice – požární útok

Kalná – požární útok

Úpice – jednotlivci

Stolín – jednotlivci

Úpice – Okresní kolo PLAMEN (dvoudenní)

Libňatov – závod požární všestrannosti

Rtyně v Podkrkonoší – okresní závod požární všestrannosti

27. srpna jsme uspořádali soutěž jednotlivců, 60 metrů s překážkami pro okres Trutnov. Tato soutěž proběhla na novém sportovišti v Hostinném. Děti běhaly ve dvou drahách a časomíra byla elektronická. Děti byly rozděleny do pěti

kategorií – přípravka (do 6ti let), mladší žáci a mladší žákyně (do 11ti let), starší žáci a starší žákyně. Celkem se zúčastnilo 142 dětí. Na závodech se významně podílelo i SDH Arnultovice, které pomohlo s organizačním zajištěním závodů.

V dubnu jsme připravovali techniku na závody. Hodně času a práce stála příprava vozidla Ford Transitz na technickou kontrolu. Bylo nutné opravit karosérii a závady na řízení. To byla nejnáročnější akce, aby byla zajištěna doprava dětí a technických prostředků na závody. Na vozidle bylo odpracováno 116 hodin. Dále byla zajišťována údržba cvičiště – sekání trávy, oprava překážek a buňky – 124 hodin.

Kroužku se věnují pouze 2 vedoucí. Tímto bych chtěl navázat na časté dotazy, proč je naše činnost tak málo prezentována v obci. Bohužel veškerou činnost v kroužku nemůže zajistit jeden člen, který má na starost: účet-

nictví, vozový park, údržbu cvičiště, přípravu techniky na závody, celoroční program kroužku, webové stránky, vedení kroniky, přípravu volnočasových aktivit, zasedání v radě mládeže, funkci rozhodčího na ostatních závodech apod. Proto bychom uvítali další zájemce do našich řad, kteří by se **aktivně** podíleli na činnosti našeho kroužku.

Dovolte mi malé zamyšlení nad naší mládeží. Přestože obec podporuje několik zájmových kroužků, zájem dětí zapojit se do mimoškolních aktivit je malý. Ti, kteří se zapojí, chtějí stíhat více aktivit, což časově není vždy možné a děti si musí vybrat, čemu dají přednost. Zbývající velké procento dětí nemá zájem trávit aktivně volný čas a nezapojují se. Z tohoto důvodu, že netráví volný čas s ostatními, neumějí mezi sebou komunikovat a chovají se k sobě neslušně. Proto je třeba se naší mládeží intenzivně věnovat a podpořit zájem dětí o volnočasové aktivity.

Kroužek mladých hasičů je náročný jak na zdatnost fyzickou, tak vědomostní. Možná i toto dost dětí odradí. Přesto věříme, že se situace do budoucna zlepší.

Děkuji sponzorům: obec Rudník, Avon Rudník, KRPA Hostinné, Drogerie Teta Hostinné – p. Zvárová, Hračky Hostinné – p. Cermanová.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří nás podporují, popřát klidné svátky a mnoho úspěchů v dalším roce.

*Čech Oldřich
vedoucí MH a člen rady mládeže
okresu Trutnov*

www.hasiciavon.estranky.cz

KOMÍN PADL, ALE ŽIVOT SE VRACÍ

Na otázky Rudnických novin odpovídá generální ředitel a předseda představenstva MZ Liberec, a. s. Mgr. Ing. Martin Hájek.

Volba právě Rudníku byla náhoda, nebo záměr?

Shoda okolností. V letech 2006–2007 si vedení MZ Liberec, a.s. ujasnilo potřebu nového výrobního závodu. Stávající prostory v centru Liberce nejsou vyhovující. Kapacitně neumožňují růst společnosti a z hlediska svého stáří neodpovídají nárokům moderního výrobního procesu. Původním záměrem bylo realizovat výstavbu nového závodu v Chrástavě nedaleko Liberce, projekt však svojí finanční náročností byl tehdy nad možnosti společnosti. Proto jsme se zaměřili na možné využití tzv. brownfieldů, tedy nákup a oživení opuštěných areálů zkrachovalých továren, kdy bylo možné mj. využít dotační financování z veřejných zdrojů. Naši společnost se dařilo i v době krize v období 2009–10 a nutnost rozvoje narůstala s potřebami uspokojit požadavky trhu a našich zákazníků. V momentě, kdy se naskytla možnost získat výrobní závody bývalého Texlenu, jsme se rozhodli pro Rudník. Svoji přítomnost v Rudníku již čtvrtým rokem postupně zvyšujeme, cílovým stavem je mít tady hlavní základnu a provoz celé naší společnosti.

Tedy další kamínek do mozaiky a naplnění dlouhodobé koncepce a strategie...

Ano. Sázka jednoznačně na Rudník.

Nejdříve jste začali vyrábět, pak bourat, bude se i stavět?

Myslím, že to bylo jinak. Zahájili jsme výrobu v naprosto nevyhovujících a zdevastovaných prostorech, které jsme začali ihned re-

konstruovat. V tuto dobu jsou plně zrekonstruovány již dva objekty areálu Texlen, které místní občané a bývalí pracovníci Texlenu pravděpodobně znají pod názvy „Sanforka“ a „Režijní sklad“. Jako třetí se realizuje nejrozsáhlejší rekonstrukce v rámci areálu hlavní haly tzv. „Tiskárny“. Svým rozsahem je fakticky výstavbou nového provozu, která by měla být dokončena v polovině roku 2013. V rámci této výstavby jsou tedy demolice technicky nevhodných a nepoužitelných objektů nutnou a nezbytnou částí. Byť rozumím vašemu dotazu a myslím, že pro mnoho občanů Rudníku je zkáza Texlenu osobní nemilou vzpomínkou, my do těchto prostor vracíme život.

Pro Rudník byl MZ Liberec, a. s. něco jako záchrana, poděkoval vám někdo?

Věříme, že nás berou pozitivně místní lidé i úřad, samospráva. Vztahy jsou na dobré a korektní úrovni. Nabídlí jsme práci – a budoucnost. Do obce se vrací průmysl, i když už to není kdysi zavedený Texlen.

Když jste bourali, řada místních lidí se nestyděla za slzy...

Víme o tom, nedivíme se. Nechali tady část života. Ale jinak – od minulosti k budoucnosti. MZ Liberec a. s. sama vytíží až tři výrobní objekty. Dále zvažujeme i realizaci školícího střediska. Zvažujeme také postupné nabídnutí některých částí areálu k prodeji či pronájmu.

Lidé dneska slyší víc špatných než dobrých zpráv. Jste poslem těch dobrých?

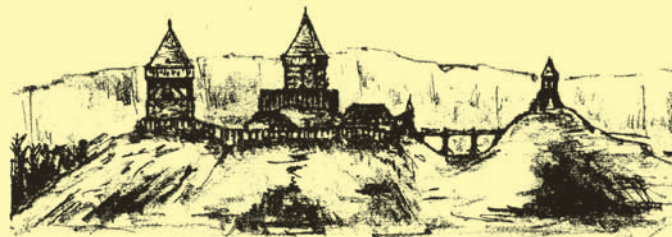
Jednoznačně. V tomto případě ano. Našími investicemi v řádu mnoha desítek milionů Kč zakládáme novou budoucnost areálu Texlenu. Věřím, že zde vracíme život.

Za RN se ptal Václav Chadraha

TVRZE, HRADY A ZÁMKY V NAŠEM OKOLÍ PURKHYBL TAJEMNÝ HRAD V KRKONOŠÍCH

„Nad bolkovským stádem (místo těžby, dřevěné boudy horníků) se zvedla oslnivě rudá obloha. Hradby zdolány, strážní věž hoří. Divoký ryk, nárek a bolest se mísí v téhle výhni. Truhlice se stříbrem odvázejí do vrchlabského zámku. Tvrdé hole z Purkhyblu bijí. Mstí se za Herlíkovské. Jedna z nich zasáhla i skráň Hedvigi. Bolkovští prchají. Prchá i Varga. Popadl dítě a běží. Běží k Sejfům ...“

Citát z mých „Pověstí z Heřmanových Sejfů“, konkrétně z pověsti o nevidomém Klárce, který líčí hrůzy vrchlabské války mezi pánem Kryštofem z Gendorfu a Valdštejnem o hraniční teritorium bohaté na vzácné kovy a nerosty, připomíná i dávnou existenci tajemného hradu, spíše hrádku, zvaného Purkhybl. Tajemného však poněkud jinak, než onoho verneovského v Karpatech. A právě o krkonošském bude pro milovníky regionální historie „řeč.“

Pátrání po zaniklém hrádku. Purkhybl vznikl zřejmě už ve 14. století za německé kolonizace. Tehdy krkonošské hory a podhůří lákaly bohatstvím drahých kovů, železa, mědi, vápence, později i arzenu a polodrahokamů. Stával prý na hraně vrchlabského panství s panstvím pánů z Turgova (majitelé Hostinného i Heřmanových Sejfů). Ti podnikali v těžarství kovů či v rýžování Stříbrného potoka (sejpy – rýžoviště). V místech dnešního Černého Dolu měli i svoji huť a přímo v Rudníku (zřejmě v místech pozdějšího bělidla) pak pro ně pracoval těžební drticí mlýn s důležitým hospodářským postavením. Jiný mlýn v okolí mu podle práva nesměl být naobtěž. Roku 1383 jej Turgovští prodávají hostinským měšťanům. Od mlýna bylo tedy jen hodinku cesty ke zmiňovanému tajemnému hrádku. Patřil k ochranným hornickým hrádkům, jichž bývalo na úpatí hor více. Byly to stavby lehčího rázu, stavěné převážně ze dřeva, částečně i z kamene k zajištění těžby.

Nemávaly dlouhého trvání. Po ukončení kutacích prací ztrácely na významu a většinou zanikly.

Ne tak Purkhybl! Hrádek přežil počátky osídlení, přežil 15. století v sousedství kališnických Krušinů z Lichtenburku, kdy jeho existenci ohrožovaly i výpravy husitů a setrval asi i v první polovině století šestnáctého. Takové délce trvání vděčí dlouhodobě nerostné vydatnosti místa a následně těžbě. Písemně je poprvé připomín-

nán v trhových smlouvách panství vrchlabského z roku 1533, kdy jej kupuje Kryštof Gendorf. Jako pustý už je označen v kupní smlouvě z roku 1561. Černodolská kronika však zaznamenává i pověst o jeho vypálení za třicetileté války Švédy, tedy někde v první polovině století sedmnáctého. Ve vrchlabském urbáři je dokonce zmiňován ještě i v roce 1676.

Existence potvrzena. Hrádek tedy existoval, ale vymezení místa a doby jeho trvání je od počáteční zmínky o něm sporné, ba plně protichůdných tvrzení. Jedním z prvních, kdo se o Purkhyblu zmiňuje, byl roku 1830 Johan Lamb v popisu vrchlabského panství. Jistotu, kde hrádek stával, neměl. Tvrziště je uvedeno i v Riegrově naučném slovníku z roku 1867 s poznámkou, že určit jeho přesnou polohu nelze. Nenajdete ho ani na mapě Krkonoš trutnovského kronikáře Hüttla, zatímco Helfenstein, podobný hrádek, situovaný mezi Bolkov a Janské Lázně, také v pověsti vzpomínán, tam zakreslen je, i když po něm žádná materiální stopa neustála. Mnohé prameny jej lokalizují například „na horu lesem porostlou, hodinu cesty od kostela v Černém Dole“, nebo kamsi k Maršovu či do samotného Vrchlabí poblíž místa, kde stojí dnešní vrchlabský zámek. Nejčastěji je však situován do Černého Dolu nad soutok horských potoků Čistá a Smrčina. K orientaci pomůže budova bývalé Menčíkovy továrny a naproti stojící obytné stavení. (Za 1. republiky hostilo odloučenou třídu české menšino-

vě školy v HS.) Nad ním na skalnatém ostrohu prý Purhybl stával. Sem jej důrazně lokalizuje i Jaroslav Durych ve své poutavé práci o Krkonoších z roku 1897. Stejně umístění zmiňují německé kroniky. Novější práce se k této lokalizaci, i když s výhradami, také přiklání.

Stop, tady je královo! Hrádek, dlouhý 15 až 20m, 7m široký, s dvěma strážními věžemi a příbytkem pro správce, s boudami pro horníky, obehnan palisádovou hradbou, sousedil na severní straně s předhradím, odděleným od ostrožny dvojítm příkopem a valem. Stával v teritoriu, který směrem k horám náležel přímo králi. Podle domněnky regionálního historika Františka Jiráka, byl hrádek „jednoduchým sídlem královského úředníka, pověřeného dozorem nad místní těžbou pro zamezení úniku z příjmů do královské pokladny.“ Dozor v závislosti na králi zajišťovali sami vrcholští vladykové nebo jejich úředníci. Vysoké výnosy v těžbě zlata a stříbra v okolí Černého Dolu se datují až do roku 1607. Posléze dochází k postupnému úpadku, který dovršila třicetiletá válka. Ta zastavila důlní hospodářství nejméně na půl století.

Záhady trvají. Zbytky kamenného zdiva a nález drobné keramiky z výzkumu v letech 1968-70, byt jsou dnes opět zarostlé travinou a náletovými dřevinami, existenci hrádku na skalnatém ostrohu potvrzují. Změť často protichůdných domněnek a tvrzení, záhad a nejasností však opřádá tvrziště nadále. Osvětlit by ji mohl, a třeba i s překvapivými zvraty, jen odborný archeologický výzkum. Sice bychom přišli, řečeno s nadsázkou, o tajemný hrad, tentokrát v Krkonoších, ale ať! Co říkáte?

Stanislav Wajsar

POVÍDÁNÍ O DOLOVÁNÍ

Na pět desítek zájemců o místní historii zaplnilo ve středu večer 15. února sál hospůdky U Petry v Bolkově. Přišli si poslechnout povídání geologa a speleologa RNDr. Radko Táslera o zprístupování historického dolu Kovárna pod Sněžkou a o dolování u nás v Rudníku.

Dozvěděli se tak například o sejpech po rýžování zlata dochovaných v Javorníku, rozsáhlé a trochu záhadné dobývce Jiřský příkop, o rozsáhlém podzemí u Janovic, kde se těžila měděná ruda nebo o náhonu, který vedl z Černého hory do Bolkovského potoka a sloužil k získávání drahých kovů rozplavováním. Poutavé vyprávění ilustrované unikátními snímky z krkonošského podzemí bylo pro všechny mimořádným zážitkem, o čemž svědčí živá debata rozvinutá po přednášce i kladné ohlasy adresované pořadatelům.

Za o.s. Domov – pro náš Rudník
Olga Hájková

ZÁPIS DO 1.TŘÍDY

1.února 2012 od 13 do 17 hodin proběhl zápis budoucích prvňáčků do naší ZŠ. Rodiče s dětmi byli objednaní na určitý čas, aby se vyhnuli zdlouhavému čekání. Přesto někteří čekat museli, ale šikovná děvčata z 9.třídy jim určité tyto chvíle zpříjemnila kávou a malým občerstvením. S budoucími žáčky naší školy se seznamovala paní učitelka Mgr. Dagmar Hlavová, která je bude od 1. září učit a s rodiči jednal ředitel školy Mgr. Pavel Petržela. Hlavním cílem zápisu do 1. třídy bylo ověřit školní zralost po stránce citové, sociální, pracovní a rozumové. Proto paní učitelka dětem předložila obrázek se sněhuláky, kde jeden byl celý domalovaný a dalším bylo třeba něco dokreslit. To bylo úkolem dětí - povídaly o obrázku, dokreslovaly a počítaly knoflíky. Na pastelkách určovaly barvy a na barevné skládáče si paní učitelka ověřovala znalost základních geometrických tvarů. Toto vše děti zvládaly celkem dobře a většina z nich se uměla už i podepsat. Problémem mnohých byla jejich výslovnost. Asi málokterý rodič si uvědomuje, že nesprávná výslovnost některých hlásek vede i k nesprávnému pozdějšímu zápisu

těchto hlásek. Rodiče byli upozorněni, aby výslovnost pravidelně s dětmi trénovali a tento problém nepodceňovali. Další větší problém se objevil v chybném úchopu tužky. Pokud si dítě navykne na nesprávný úchop tužky už v předškolním věku, tak se těžko v 1.třídě přeučuje a někdy se to ani nepodaří. Vždy je lepší se vše učit rovnou správně pod důsledným dohledem rodičů. Vhodné jsou trojhranné pastelky a tužky a jiné raději ani nepoužívat.

Jak to tedy letos dopadlo? Všechny děti byly na svou první větší životní zkoušku natěšené a některé se zpočátku styděly. Děti měly rozdílnou úroveň v jednotlivých stránkách školní zralosti, něco jim šlo lépe a něco hůře. Do září však zbývá více než půl roku a tak se dá spousta nedostatků minimalizovat. Hlavně proto, aby děti byly v 1. třídě spokojeny. K zápisu přišlo celkem 15 dětí. Jejich rodiče zapsali do školy 14 budoucích prvňáčků. Jedni rodiče uvažují o odkladu školní docházky. Jejich dítě bude muset absolvovat vyšetření v pedagogicko-psychologické poradně. Všichni se těšíme na budoucí prvňáčky.

Dagmar Hlavová

DĚTSKÉ LYŽAŘSKÉ ZÁVODY

Dne 2. února proběhl na lyžařských tratičkách nad školou 3. ročník lyžařských závodů v běhu na lyžích. Za spolupráce TJ Ski Rudník a ZŠ bylo vše vzorně připraveno. Protože bylo krásné, ale mrazivé počasí, tak se žáci připravovali v budově školy a na tratě chodili postupně po jednotlivých třídách. Na startu měli připravené lyže a po krátkém rozcvičení absolvovali trať 1-2 km podle věku. Celkem se závodů zúčastnilo 83 žáků. Do 3. třídy se děti účastnily dobrovolně podle toho, jestli s rodiči na běžkách už někdy jezdily. Od 4.-9. třídy žáci závodili povinně, protože ve škole na běžky chodí trénovat v rámci tělocviku. Všichni závodníci se snažili a nejvíce nás potěšilo, že někteří chodili na závody trénovat samostatně i mimo vyučování. Hlavním cílem závodů bylo žákům ukázat krásu lyžařské turistiky a běhu na lyžích. To zvláště proto, že v okolí Rudníku máme ideální terénní i sněhové podmínky a navíc je to sport zdravý, nenáročný na finance a dá se provozovat po celý život. Zažije se při něm mnoho zábat a pozná se spousta krásných míst naší přírody. Běžecké lyžování prožívá v současnosti ohromný rozvoj a dou-

fám, že se naši žáci i jejich rodiče do této aktivity také zapojí. Lyžařský oddíl je ochotný všem zájemcům poradit a rád Vás na svých akcích uvidí. Poděkování si zaslouží také všichni organizátoři a sponzoři závodu. Fotky ze závodu najdete na: <http://skirudnik.rajce.idnes.cz/>

Výsledky závodů:

4.-5. třída:

Divky: 1. Nehodová Zdena 2. Soukupová Jana 3. Viťuková Zuzka a Krausová Lucka
Chlapci: 1. Mladonický Kryštof 2. Habram Dominik 3. Koderič Jakub

6.-7. třída:

Divky: 1. Vondráková Barbora 2. Mačková Markéta 3. Sedláčková Tereza
Chlapci: 1. Vydra Josef 2. Horešovský Jakub 3. Andrlé Jan a Kováč Jakub

8.-9. třída:

Divky: 1. Koderičová Tereza 2. Fraňková Veronika 3. Procházková Aneta
Chlapci: 1. Horešovský Tomáš 2. Barát Vojtěch 3. Sedláček Daniel

Pavel Petržela

OLYMPIÁDA V ANGLICKÉM JAZYCE 2012

Opět po roce měli žáci naší školy možnost poměřit si své síly v anglickém jazyce. 16.1 a 30.1. proběhlo školní kolo olympiády, které obsahovalo několik dovedností: poslechové porozumění, gramatický test a v neposlední řadě jsme si ověřili, jaké konverzační schopnosti naši žáci mají. V kategorii do 7.třídy se školního kola zúčastnilo 11 žáků. Na 1. místě se umístil Josef Vydra, 2. místo patřilo Luce Krausové a na 3. místě skončila Markéta Mačková.

V kategorii 8. -9. třídy mezi sebou bojovalo 12 žáků. Všichni si vedli velice statečně. Na

1. místě se umístil Kevin Hanzík, na 2. místě Michal Šindelář a 3.místo patří Tereze Koderičové a Ireně Kuhn-Gaberové.

Vítězové obou kategorií se 14.2.2012 zúčastnili okresního kola, které se tentokrát konalo na ZŠ Komenského v Trutnově. Konkurence byla velká, přijelo celkem 14 okolních základních škol. Kevin s Pepou podali vynikající výkony a ve velkém počtu soutěžících se rozhodně neztratili. Kevin se umístil na krásném 3. místě a Pepa na 14. místě. Gratulujeme!

Simona Schwaningerová

MALÝ MÍČEK, VELKÝ ČLOVĚK

Sportovní loučení s vánočními svátky představuje už tradičně stolní tenis a dva turnaje (na Štěpána aktivní hráči a den poté přichází nebo chcete-li neregistrovaní). V tom prvním případě rozhodli sami aktéři, že svatoštěpánské klání bude jednou – a snad provždy – nazváno turnajem Jirky Pilnáčka, jehož vítěz je zároveň přeborníkem oddílu v daném roce. V loňském prosinci se tak konal první a oficiálně nultý ročník. Tím jsme také rozšířovali pojmy z titulku. Malý míček rovná se stolní tenis a velký člověk právě rudnická sportovní legenda Jiří Pilnáček. Hráč, činovník, předseda oddílu, trenér, veterán. Když ho vidíte za stolem, málokdo by mu hádal osmdesátku vloni v červenci.

Co vlastně hrajete – stolní tenis, nebo ping-pong?

Já se hrdě hlásím ke stolnímu tenisu. Ping-pong to je pinkání dam na lázeňské kolonádě nebo nesmělé výměny začátečnicků. Ping a vysoký míček, pak chvilku nic, dopad a tedy pong. Stolní tenis to už není elegantní estráda, ale rychlost, boj, taktika, zápal a zaujetí...

Hra na zelených (někdy i modrých) stolech se za posledních pár desetiletí podstatně změnila. V čem?

Snad ve všem. Jiné počítání, jiné míčky, potahy, pátky. Třeba finance – v mých začátcích stačila na nákup základní výbavy možná dvacetikoruna. Dneska kompletní pácka v řadu tisíců. Špičkoví hráči ji mění po každém zápase, tím s výkonností pro kraj vydrží sezonu. Nám amatérům tak tři, čtyři roky. Pořád přichází novinky, vylepšení, člověk se už v tom ani nevyzná. Jestli jsem se změnil já? Moc ne, a když, tak určitě k horšímu. Věk nezastaví a porážky už musím brát skoro samo sebou. Vždycky jsem sázel na útok, hlavně z forhendu, žádné taktizování, pinkání, mezihra. Pak třikrát zlomená ruka poznamenala úroveň. Teď nestačím, hlava ví, jak a kam posadit míček, ale ruka už tolik neposlušná. Rád se na kvalitní stolní tenis také podívám. Na televizi, na živo z hlediště. Říkám si, třeba ještě něco ohlédnout... ale vážně, už třetí liga v Hostinném, to je něco, to je úroveň.

Jaká je příprava na sezónu, tréninky v týdně?

Nejdůležitější je v každém věku fyzická, na té stavíte všechno. Já jsem si pomáhal fotbalem (22 let aktivně), jízdou na kole – běžně 3000 kilometrů ročně i víc, ale vloni jen asi 1800 km. Pokud máte od páneboha talent a tedy něco čemu se říká 'zlatá ruka', pak máte dobře nakročeno. Ale jen napůl, musíte přidat píli a pokoru. Velice důležitý je nácvik servisu, který představuje velkou zbraň. Třikrát týdně za stolem a pořád dokolečka, skoro stereotyp, ale jinak to

nejde. Topspiny jsem se už nenaucil, za to jsem zvládal přechíst hru soupeře a zařadit se podle toho. A do třetice – vždycky jsem hrál pro radost. Samozřejmě pro vítězství, ale z porážky nedělal tragédii.

Ve stolním tenisu se hraje dvouhra, čtyřhra, smíšená čtyřhra; sám za sebe, za tým...

Čtyřhru jsem hrával a hraju rád. Je fajn mít stálého parťáka, znáte se do malička, do posledního míčku, stačí pohled, gesto. Mix se u nás moc nehrál, nebyly ženy. Sám, nebo tým? Hrát za oddíl, partu znamená větší odpovědnost. A někdy zrovna, když nejvíc chcete, tak se nedaří. A neměli bychom zapomenout ani na rozhodčí. Většina byla fér, ale našli se i mezuláni, kteří vám vyloženě nepřáli, až provokovali. Těžko říci proč...

Má stolní tenis nějakou věkovou hranici pro aktéry?

Podle regulí je to jasné dáno – soupeření veteránů začíná kategorií 40 – 50 let, končí kategorií 85 a výše. Už jsem mezi nimi osmadvacet roků, známe se dobře. Osm turnajů pravidelně každým rokem, jeden také v Hostinném. Před pěti roky jsem byl kolem 40. místa v celorepublikovém žebříčku, teď už to tak neprožívám.

Čeho si nejvíce vážíte na vlastní sportovní kariéře?

Jak už jsem říkal, nebyl to jenom stolní tenis... Byl jsem trouba, blázen, fanatik do sportu. Nerad jsem prohrával, nerad jsem seděl na lavičce mezi náhradníky. To všechno jsem na sebe prozradil ještě před svatbou manželce. Osobní úspěchy nestály na prvním místě. Sport je moje celoživotní vášeň, mám kamarády doma i venku, stačí si je připomenout u starých fotografií.

Jak se mladí dneska tváří na stolní tenis, když mají tolik jiných lákadel?

Je to špatné. Musíte přesvědčovat, někdy prosit. Jen výjimečně projde jeden hráč v jednom týmu od žáků přes dorost do mužstva

↑ J. Pilnáček (vlevo) a jeho dlouholetý soupeř i přítel M. Meier

dospělých. V Rudníku vzpomínám snad na jediný případ. Dříve hodně lidí lámala vojna, teď se už od mala jezdí za školou, častější stěhování, rozvody a změny v rodině. A proč se honit v tělocvičně, když stačí sednout si k počítači.

Spoluhráči (i soupeři) před vámi s úctou smekají. Projevte se to nějak na skóre?

Smeknou možná proto, že jsem starší, ale při hře se to nedá a nedělá. Po výhře i prohře je to teď už stejné. Bolí vás celé tělo, v noci nespím, říkám si – máš to zapotřebí. Pak sám sobě vynadám, kdyby to takhle nebylo, bylo by to ještě horší. A znovu se těším na příští zápasy...

Vzpomínáte na úspěchy? Vedete si detailní kroniku výsledků, oprašujete poháry a kocháte se diplomem?

Ani ne. Ale našli byste u mě takřka kompletní archiv oddílu stolního tenisu. Zápis o utkáních jsou pečlivě srovnané a za pětadvacet let je to pěkně tlustá knížka. Také pár dobových fotografií. Měli jsme jednu specialitu. Na mistráky jsme jezdili velkým autobusem. Někam jsme přijeli, oni čekali zájezd a nakonec vystoupilo nás pět hráčů.

Jaké by bylo vaše vyznání stolnímu tenisu – co dal a snad i vzal?

Jak jsem už řekl, je to celoživotní vášeň. Já vyznávám takovou jednu pravdu – když to chce člověk v čemkoli někam dotáhnout, musí být tak trochu blázen. Snad mi rozumíte!

Ptal se Václav Chadraha

Zpráva o setkání hráčů oddílu stolního tenisu T.J. Rudník od jejího založení v roce 1965 do roku 1995 konaném v místní sokolovně dne 26. srpna 1995.

Náš oddíl, který není tak velký, měl v začátcích svého založení šest aktivních hráčů a maximum v průběhu dalších let hrálo již 28 hráčů v jediné sezóně. Za těchto třicet let působení prodělal oddíl období vítězství i porážek. Když se dařilo, byla radost veliká. Horší jsou neúspěchy, ale i o ty se musíme podělit, neboť toto významné výročí je mezníkem velikých přátelství mezi sportovci všech odvětví. V krátkosti vás seznámím se začátky. Na podzim roku 1964 několik kamarádů – ještě aktivních hráčů kopané místní Jiskry – se dohodlo, že začnou hrát stolní tenis, který v dorosteneckém věku hrávali. Jsou to následující členové – Bohumil Stuchlík, Josef Macek, Rudolf Špreňár, Zdeněk Kopecký, Jiří Pilnáček, Jaroslav Štefan a Miroslav Zapadlo. Pro veliké pochopení místní tělovýchovné jednoty, která v té době měla sedm aktivních oddílů, přijala do svých řad i nově založený oddíl stolního tenisu. Pro jeho potřeby uvolnila malý sál sokolovny a zároveň zakoupila dva hrací stoly. Po ročním tréninkovém procesu a po odehrání několika přátelských utkání s různými soupeři, se vytvořilo družstvo mužů pod názvem T.J. Jiskra Rudník a přihlásilo se do soutěže okresního přeboru v sezóně 1965-66. Hned v prvním roce působení se stalo okresním přeborníkem a postoupilo do krajské soutěže. Jenže s ukončením závodní činnosti a odstěhováním několika hráčů z obce se družstvo téměř rozpadlo a po desetiletém účinkování v kraji sestoupilo do okresu... Ostatně blíže se můžete seznámit s činností po celých třicet let slovem i fotografiemi na informačních nástěnkách...

(Z referátu Jiřího Pilnáčka předsedy oddílu)

Sestavy mužstev v regionálních soutěžích Trutnovska:

„A“ – (v přeboru 2. třídy na druhém místě za TJ Poříčí C, ale jen stěží bude bojovat o postup): Vašata Milan, Toman Richard, Toman Luboš, Havelka Miloslav

„B“ – (v přeboru 3. třídy po polovině předposlední, 1 výhra, 1 remíza): Steklý Pavel, Černý Vladimír, Hladík Karel, Bernásek Miroslav, Pilnáček Jiří, Malina Jiří, Krejčí Jiří

Starší žáci – (v soutěži po čtyřech kolech druhé místo): Schwaninger Adam, Kazda Dan, Sedláček Daniel, Pecold Marek, Balog David, Toman Jan.

Konečné výsledky vánočních turnajů – Pilnáčkův nultý ročník – 1. Havelka, 2. Matásko (3:2), dále Tomanovci, Vašata, senioři Jirkové P. atd.

Klání neregistrovaných vyhrál Švehla, úspěšný byl každý, kdo přišel – zahrál si a bojoval.

ORIENTAČNÍ BĚŽCE BUDE HOSTIT RUDNÍK

Zimní přípravu tráví orientáční společnými vyjíždkami po Rudníku i do blízkých a vzdálených lokalit. Ti „nejodvážnější“ absolvuji i řadu závodů, například Jizerskou 50, Jilemnickou 50, Orlický maraton, a zúčastňují se i mezinárodních závodů Bieg Piastowy.

V letošním roce máme možnost více přiblížit náš sport široké veřejnosti rudnických obyvatel, protože v naší obci pořádáme závody. Pořádání závodů je pro orientační běžce z Trutnova již tradicí. Letos byl za

tímto účelem vybrán terén v Rudníku. Závody se zde budou konat dva a to 19. května 2012. Centrem bude Rudník-Leopold č. p. 372. Dopoledne bude připraven závod na klasické trati, u dospělých se bude jednat o trať zkrácenou. Startovat se začne od 10 hod., pro závodníky bude připravena mapa Dlouhý les. Terén dosud nebyl pro žádný závod použit, je převážně mírně zvlněný, podhorský a v některých částech jsou zbytky po povrchové těžbě. Stejný den odpoledne od 14 hod. se poběží lesní sprint na mapě Permoník. Trať zavedou

závodníky hlavně do míst, kde probíhala intenzivní těžba barevných kovů. Čekají je jámy, prohlubně, závraty a další terénní útvary. Přijďte povzbudit nejlepší závodníky nejen z východočeského kraje, očekává se účast okolo 700 závodníků. Případně pokud i vás láká proběhnout se po okolí Rudníku, jste zváni. Budou pro vás připraveny dvě kategorie: pro ty nejmenší je to kategorie rodičů s dětmi a pro ostatní kategorie příchozích. Více informací na www.ltu-ob.cz.

*Za LTU-OB Jana Uhelová
a Jiří Svoboda*

<http://www.ltu-ob.cz/>

MALOCHOVY STŘELY RUDNÍK „B“ ŘÁDILY NA LEGENDÁRNÍM ZÁVODĚ KRKONOŠSKÁ „70“

V sobotu 3.3.2012 v 8:24:30 hod. vypálily Malochovy střely Rudník „B“ na náročný padesátikilometrový okruh. Celý týden před startem závodu jsme dost nervózně pozorovali počasí – déšť a teplo, to nevěstilo nic dobrého. Ale v sobotu bylo všechno jinak. Ráno na startu ve Svatém Petru bylo -5 °C, sluníčko, ani mráček, žádný vítr. A takové počasí vydrželo po celý závod, ideální na výlet po Krkonoších. Ale my jsme nebyli na výletě. Zakousli jsme se do trasy, jeli, co to

dalo, překonali všechny nástrahy tratě, přestáli všechny krize a úspěšně dorazili do cíle v čase 4:49:34 hod., což vyneslo naši smíšené pětičlenné hlídce slušné 12. místo v kategorii.

Na závěr bych rád poděkoval panu starostovi Aleši Malochovi za podporu.

A kdo, že takto statečně reprezentoval Rudník a TJ-Ski Rudník? Jiří Taclík, Pavlína Techlová, Přemek Hanč, Milan Rejmont a Pavel Kaplan.

Pavel Kaplan

<http://skirudnik.wz.cz>
<http://skirudnik.rajce.idnes.cz>

ABY U KŘÍŽKU BYLO OPAVU U KŘÍŽKU!

TJ-Ski Rudník ve spolupráci s obcí Rudník plánuje v roce 2012 zahájit obnovu a opravu křížku na krásném, téměř všem našim obyvatelům známém a hojně navštěvovaném místě zvaného „U Křížku“.

Naší snahou bude uvést tuto památku do původního stavu, aby vypadala, tak jako před mnoha lety (viz. historická fotografie).

Věříme, že toto neobyčejné místo nad naší obcí tak získá na kráse a vrátíme tam to, co tam odjakživa patří.

Doufáme, že se nám podaří sehnat dostatečné množství finančních prostředků, abychom mohli realizovat.

Těšíme se, až U Křížku bude zase opravdu u křížku.

Za TJ-Ski Rudník Pavel Kaplan

TRADIČNÍ LYŽAŘSKÝ PŘEJEZD JIZERSKÝCH HOR A KRKONOŠ

Letos se na již 7. ročník vytrvalostního přejezdu vydalo 14 lyžníků, kteří se na přejezd celý rok těší a trénují. V pátek nás čekala náročná cesta vlakem do Liberce. Proč náročná? Zkuste se jednou zeptat nějakého účastníka. Sobotní ráno v Liberci je vždy krušné a za to vždy může ta cesta vlakem a krása Liberce. Běžky nazouváme na Maliníku a vyrazíme na snídaň na Šámalovu chatu. Jizerská magistrála nás neklamala a byla prvotřídně připravená až do Kohenova, odkud se krátce přemisťujeme autobusem do Harachova. Odkud nás čeká pověstné 7 km noční stoupání s plnými batohy

jídla na Voseckou boudu. Sobotní účet je 46 km. Probuzení na chatě nás vždy ničí. Pokaždé slyšíme jen silný vítr a vidíme z okna, že nic nevidíme. Mlha, vítr a pozeňnané sněhu nás čeká na celé délce hřebenového přechodu Krkonoš. Start na Vosecké boudě a vyrazíme na 50 km túru domů přes Violík (1472 m.n.m.), Špindlerovu boudu, Luční boudu, Luční horu (1547 m.n.m.), Černou horu (1299 m.n.m.). Díky dobrým sněhovým podmínkám jsme dojeli až do Rudníku. Mohli jsme tak celou akci vyhodnotit a ukončit v hospůdce U Kellerů.

Jiří Svoboda

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Duben: Motejlek Jiří, Ottová Marie, Kolár Ján, Růžicka Bohumil, Kaplan Stanislav, Kubeša Jiří, Hašková Vlasta, Čechová Jaroslava, Bozová Miloslava.

Květen: Brádllová Hana, Nováková Jarmila, Ottová Jana, Vojáček Ivo, Sibrova Věra.

Červen: Jindrová Marie.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, elánu a optimismu!

NAROZENÍ

Ella Žvirská, Adéla Glosová, Zdeňka Slovákova.

Vítáme Tě na světě!

SŇATEK UZAVŘELI

Jakub Dressler a Petra Hlavatá.

ÚMRTÍ

František Kaninský, Jaroslav Krošlák, Marie Pišová, Břetislav Sýkora, Edeltrauda Sogelová, Jana Vašatová, Jindřich Ladra, Marie Beláňová.

Zachovejme tichou vzpomínku.

STAV A POHYB OBYVATEL ZA ROK 2011

přistěhování: 51

odstěhování: 72

přestěhování v obci: 52

narození: 25

úmrtí: 23

sňatků: celkem 17, z toho 8 na území Rudníku

rozvodů: 8

celkový počet obyvatel k 31.12.2011 činil 2.157.

Věra Prouzová, matrika

Vítání občanů 4. 2. 2012 (Hronek Jan, Maarová Aneta, Švajdlerová Tereza, Balcarová Viktorie, Dřefko Aleš, Glosová Adéla, Slovákova Zdeňka)

Jakub Dressler a Petra Hlavatá se vzali v Rudníku na zámku

KALENDÁRIUM KULTURNÍCH, SPOLEČENSKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ NA ROK 2012

30.4.	Pálení čarodějnic	Obec Rudník	
19.5.	Den s přírodou	Myslivecké sdružení Rudník - Janovice	soutěže a kvízy pro děti
červen	Dětský den		
30.6.-1.7.	Hasičský den s noclehem v přírodě	SDH Arnultovice	
červenec	Den otců	Obec Rudník	soutěžní klání pro pány v netradičních disciplínách
srpen	Selská olympiáda	O.s. Domov - pro náš Rudník	
srpen	Den zvířat	Kynologická organizace Rudník	ukázky psích dovedností, folkový festival
srpen (konec)	Indiánský bivak U Křížku	TJ-Ski Rudník	pro děti
22.9.	Hon na lišku pod Černou horou III	Silvie Kašparová	hubertská koňská jízda
28. - 29.9.	Svatováclavské slavnosti	Obec Rudník	jarmark, výstava, koncerty, mše
říjen	Drakiáda	TJ-Ski Rudník	
říjen	Halloween pro děti	SDH Arnultovice	
6.10.	Rudnický vešlap	TJ-Ski Rudník	
listopad	Mikulášská besídka	SDH Arnultovice	
prosinec	Adventní koncert v kostele sv. Václava	O.s. Domov - pro náš Rudník	
prosinec	Vella 2012	TJ-Ski Rudník	turistický pochod
1.12.	Mikulášská nadílka a rozsvícení vánočního stromu	Obec Rudník	besídka pro děti, program pro dospělé
31.12.	Silvestrovské mazání	TJ-Ski Rudník	lyžařský nebo turistický pochod (od 11 hodin)
31.12.	Rudník vítá nový rok	TJ-Ski Rudník	U Křížku (od 22 hodin)

Termíny a bližší informace k akcím najdete vždy na
www.rudnik.cz

KVÍZ

1) Rudník tvoří sestava několika satelitů, které by mohly být samostatnými obcemi (Arnultovice, Javorník, Terezín aj.) Když je sečteme, dojdeme k číslu...

a) pět b) sedm c) devět

2) Škola v Rudníku dostala nový kabát. Fasády svítí moderními odstíny barev. Zkuste určit ty dominantní...

a) cihlově červená a hráškově zelená
b) šedá a modrá c) zlatá a bílá

3) Rudnická rokle býval pojem a nepřehlédnutelný sportovní areál. Která disciplína ji nejvíce proslavila?

a) autokros b) cyklokros c) motokros

4) Nejrůznější kutání, dolování a těžba provází region po staletí a dalo název také samotné obci. O co se jednalo především?

a) zlato b) stříbro c) měď

5) Ještě žijí pamětníci, kteří stáli u zrodu a provozu lyžařského vleku na odvrácené straně výše zmiňované rokle. Říkalo se mu...

a) na Podubáku b) na Podlipáku
c) na Podborováku

6) Na území obce je množství nejrůznějších potoků a potůčků. Ty dva hlavní mají soutok u Texlenu a dál do Labe teče...

a) Luční potok b) Bolkovský potok
c) Čistá